

ชีวิตในปัจจุบันเป็นกระจกแห่งอนาคต

อะแวกบัพดาตาพบกับชวามธุปัน

วันนี้พ่อผู้สร้างโลกกำลังมองดูลูกผู้สร้างผู้เป็นนายของท่านและมองดูว่านายผู้สร้างนั้นได้รักษาสำนักผู้สร้างของผู้สร้างมากแค่ไหน สิ่งสร้างแรกที่พิเศษของลูกผู้สร้างทั้งหมดคือร่างกายของลูก ลูกได้กลายเป็นผู้สร้างร่างกายเหล่านั้นซึ่งเป็นสิ่งสร้างมากแค่ไหน บางครั้งสิ่งสร้างของร่างกายดึงดูดลูกผู้สร้างเข้าไปสู่ตัวมันเองและทำให้ลูกลืมตัวเองว่าเป็นผู้สร้างหรือไม่? ลูกในฐานะที่เป็นนายเฝ้าแต่ใช้สิ่งสร้างของลูกนี้เพื่องานรับใช้อย่างต่อเนื่องหรือไม่? ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการในฐานะที่เป็นนายหรือไม่? ก่อนอื่นการฝึกฝนการเป็นนายของร่างกายนั้นสามารถทำให้ลูกกลายเป็นนายของวัตถุและนายของโลกได้ หากลูกไม่ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ในการเป็นนายของร่างกายของลูก ลูกไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมในการกลายเป็นนายของโลกได้ ชีวิตของเวลาในปัจจุบันคือกระจกของอนาคต และด้วยกระจกนี้ลูกสามารถมองเห็นอนาคตของลูกได้อย่างชัดเจน ประการแรกด้วยการมีสิทธิ์เหนือความสัมพันธ์และชั้นสการ์ของร่างกายนั้นทั้งหมดที่ลูกจะสร้างชั้นสการ์ของการเป็นนาย การมีความรักและละวางในความสัมพันธ์ของลูกเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการเป็นนาย พร้อมกับสิ่งนี้ลูกต้องมีความรัก เมื่อเข้ามามีสายใยกับดวงวิญญาณทั้งหมดให้มีพรแห่งความรักจากหัวใจ นั่นคือความปรารถนาดีที่ปรากฏออกมาจากดวงวิญญาณทั้งหมดสำหรับลูก ไม่ว่าลูกจะรู้จักพวกเขาหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดหรือเป็นเพียงแค่มิตรติดต่อกัน ให้ใครก็ตามที่เห็นลูกได้สัมผัสว่าลูกเป็นของพวกเขาเพราะความรัก ให้พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาอยู่ในสำนักผู้สร้างของความรัก แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ที่ห่างไกล แต่ความรักก็ให้ประสบการณ์ของการเติมเต็ม ผู้คนจะได้สัมผัสกับคุณสมบัติเหล่านี้ในดวงวิญญาณผู้ที่มีการฝึกฝนที่จะเป็นนายของโลกหรือเป็นนายของร่างกายของพวกเขา ใครก็ตามที่ดวงวิญญาณเช่นนั้นเข้ามาติดต่อกับพวกเขาจะได้สัมผัสว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นผู้ให้ สิ่งนี้จะไม่เข้าไปในจิตใจของใครว่าดวงวิญญาณนั้นเพียงแต่ต้องการที่จะรับ ผู้อื่นจะได้รับประสบการณ์ของความสงบ ความรัก ความปิติสุข ความรื่นเริง ความร่วมมือ ความกล้าหาญ ความกระตือรือร้น และคุณสมบัติพิเศษไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งของผู้ให้จากดวงวิญญาณนั้น พวกเขาจะรู้สึกได้ว่าดวงวิญญาณนั้นมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดและหัวใจที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเรียกผู้ให้ว่าผู้ที่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ เวลานี้ตรวจสอบตัวเองกับคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้เพื่อดูว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร ลูกมีกระจกใช้ไหม? ไม่มีใครสามารถรู้จักลูกได้ดีเท่ากับที่ลูกรู้จักตัวเอง ดังนั้นจงรู้จักตัวเอง อัจชะ

วันนี้บามาพบลูก อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดได้มาแล้ว ดังนั้นบัพดาตามีความรักต่อลูกๆทุกคนและมีความเคารพด้วย เหตุนี้เองบามาจึงมีการพูดคุยกันบางอย่าง ลูกที่มาจากมธุปันไม่ได้ปล่อยสิทธิ์ของลูกไป และดังนั้นลูกจึงนั่งใกล้ๆ ลูกนั่งอย่างไรก็กังวลและโล่งใจในหลายสิ่งหลายอย่าง ผู้ที่อาศัยอยู่ภายนอกยังคงต้องเพียรพยายาม การหาเงินหรือหารายได้เพื่อที่จะได้มีกินนั้นเป็นความพยายามที่ไม่ค่อยเลย ในมธุปันลูกไม่ต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับการหารายได้ บัพดาตาว่าผู้ที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของพวกเขาต้องมีความอดทน ต้องเผชิญกับทุกสิ่ง หงส์กำลังเคลื่อนไปข้างหน้าเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้กับตัวเองในขณะที่อยู่ท่ามกลางนกระสา อย่างไรก็ตามลูกทุกคนอยู่เหนือสิ่งต่างๆมากมายอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกอยู่อย่างสบาย กินอย่างสบาย และลูกก็ยังพักผ่อนด้วย ผู้ที่ไปทำงานได้พักระหว่างวันหรือไม่? ที่นี้ลูกมีการพักผ่อนสำหรับร่างกายและสำหรับสติปัญญาด้วย ดังนั้นสภาพของผู้ที่อยู่ในมธุปันจึงเป็นอันดับหนึ่งใช้ไหม? นี่เป็นเพราะลูกมีเพียงแค่งานเดียว แม้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน พ่อก็ช่วยให้ลูกทำสิ่งนั้น เมื่อลูกทำงานรับใช้ นั่นก็เป็นงานรับใช้ของยักยา นี่คือนั่นที่ไม่มีขีดจำกัดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีเพียงสิ่งเดียว, ความใส่ใจเดียว และไม่มีอะไรอื่น ลูกแม้กระทั่งไม่ต้องคิดอะไรเลย ว่า นี่คือนัยของฉัน ลูกจะไม่มีความรู้สึกเลยว่า "ฉันเป็นผู้ดูแลสิ่งนี้" ผู้ที่มาจากมธุปันนี้มีความเพียรพยายามที่ง่ายดายและได้มาซึ่งการบรรลุผลในหลายสิ่งหลายอย่างอย่างง่ายดาย อัจชะ ลูกทุกคนที่เป็นชวามธุปันได้จัดโปรแกรมเพื่อเฉลิมฉลองไกลเด้นจูปีลี-การครบรอบ 50 ปี ใช้ไหม? นั่นไม่ใช่เพียงแค่พิธีการ ลูกได้พิมพ์แผ่นพับสำหรับสิ่งนั้นและอื่นๆ นั่นเป็นไปเพื่องานรับใช้โลก ลูกแต่ละคนได้วางแผนอะไรสำหรับตัวเอง? ลูกจะเล่นบทบาทอะไรบนเวทีของลูกเอง? ลูกมีผู้บรรยายและมีโปรแกรมเช่นกันสำหรับเวทีนั้น แต่โปรแกรมอะไรที่ลูกจะทำเพื่อสภาพของตัวเอง? “การทำบุญเริ่ม

ต้นที่บ้าน” ลูกผู้ทีมาจากมฐบ้นจะทำสิ่งนี้ใช้ไหม? ลูกจะทำอะไรเมื่อลูกดำเนินงาน? (จุดเทียน) แล้วใครจะจุดเทียนสำหรับปีไกลเดินจูบิลี่นี้? ใครจะเป็นผู้เริ่มทุกสิ่ง? ชวามฐบ้นมีความกล้าหาญ ความกระตือรือร้น มีบรรยากาศ และมีความช่วยเหลือทั้งหมด ทีใดมีความร่วมมือของทุกคน ทุกสิ่งก็จะง่ายดาย ลูกเพียงแค่จะต้องทำสิ่งหนึ่งเท่านั้น สิ่งนั้นคืออะไร? บัพดาตามีความหวังอันสูงส่งอย่างหนึ่งในทุกคน ทีลูกแต่ละคนจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ การอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจเป็นคุณสมบัติพิเศษ สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือการตรวจสอบตัวเองเพื่อดูด้วยความซื่อสัตย์ ในขณะที่มีพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ไม่ว่าลูกจะพอใจกับตนเองนั่นคือกับความเพียรพยายามของลูกกับธรรมชาติและชั้นสการ์ของลูกหรือไม่ ใช่ การมีความพอใจกับตนเองตามความสามารถของลูกนั้นเป็นสิ่งที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามในแง่ของรูปแบบที่แท้จริง การอยู่อย่างพอใจกับตนเองและทำให้ผู้อื่นพอใจนั้นเป็นความยิ่งใหญ่ของตัวมันเอง ให้ผู้อื่นได้สัมผัสว่าลูกเป็นดวงวิญญาณทีพอใจอย่างแท้จริง ทุกสิ่งรวมอยู่ในความพอใจ การไม่ถูกรบกวนและไม่รบกวนผู้อื่นเรียกว่าความพอใจ จะมียากมายทีรบกวนลูก แต่อย่าปล่อยให้ตัวเองถูกรบกวน ลูกต้องทำให้ตัวเองห่างไกลและปลอดภัยจากความร้อนของไฟ อย่าได้มองดูผู้อื่น มองดูตัวเอง ฉันต้องทำอะไร? ฉันต้องเป็นเครื่องมือและให้ความร่วมมือของความปรารถนาดีและความรู้สึกทีบริสุทธิ์แก่ผู้อื่น นีคือคุณธรรมพิเศษทีจะดูซับทุกสิ่งทีรวมอยู่ในนั้น ลูกสามารถเฉลิมฉลองไกลเดิน จูบิลี่สำหรับสิ่งนี้ใช้ไหม? บาบ่าเพียงแค่พูดสิ่งนี้ในนามของผู้ทีอยู่ในมฐบ้น แต่จริงๆแล้วباب่าหมายถึงทุกคน ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้ทีเอาชนะความผูกพันยึดมั่นใช้ไหม? สร้างเรื่องราวสำหรับความพอใจเช่นนั้น ใครก็ตามทีมาหาลูก ไม่ว่าบุคคลคนนั้นจะซักค่านหรือตรวจสอบลูกมากแค่ไหน ให้ทุกคนพูดและมีประสบการณ์ในจิตใจของพวกเขາถึงคุณสมบัติพิเศษของความพอใจ ไม่ใช่ว่า “คนนี้ก็เช่นนั้น” แต่ “ฉันจะกลายเป็นเช่นนี้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร” เท่านั้นเอง เพียงแค่แสดงสิ่งเล็กๆนึ้นบนเวที อัชชะ

บัพดาพบกับดาดี:

ความคิดในหัวใจของลูกทั้งหมดได้มาถึงบัพดา เหน่านั้นเป็นความคิดทีสูงส่งของลูกดวงวิญญาณทีสูงส่งทั้งหลาย และดังนั้นความคิดเหล่านั้นจะต้องเกิดขึ้นในทางปฏิบัติอย่างแน่นอน ลูกได้ทำแผนที่ดีมาก และเป็นแผนเหล่านั้นทีจะทำให้ทุกคนชัดเจน ในทั้งโลก,พลังของดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดนั้นเหมือนกัน ไม่มีการชุมนุมกันของดวงวิญญาณพิเศษเช่นนี้ทีใด พลังของการชุมนุมนี้พิเศษ ด้วยเหตุนี้เองสายตาของทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งจึงมองมาทีชุมนุมนี้เป็นพิเศษในขณะที่คนอื่นมีการขึ้นลง บัลลังก์ของพวกเขากำลังสั่นคลอน ในขณะที่บัลลังก์ของอาณาจักรนี้กำลังถูกสร้างขึ้นมา ทีนี้ไม่ใช่บัลลังก์ของกูรู และด้วยเหตุนี้เองจึงไม่สั่นคลอน เป็นบัลลังก์ของอำนาจในการปกครองตนเองและอาณาจักรของโลก ทุกคนจะพยายามเขย่าบัลลังก์นั้น แต่พลังของชุมนุมนี้มีความปลอดภัยเป็นพิเศษ ในบางสถานที่ทีมีความเป็นหนึ่งเดียวกันพวกเขาจะแยกแต่ละคนออกจากกันเป็นรายบุคคลและพยายามทำให้เกิดความแตกแยกและจากนั้นก็ทำให้พวกสั่นคลอน ทีนี้เป็นเพราะพลังของชุมนุม พวกเขาไม่สามารถสั่นคลอนลูกได้ ดังนั้นจึงเพิ่มคุณสมบัติพิเศษของพลังในชุมนุมนี้ให้มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ชุมชนนี้จะเป็นป้อมปราการของลูก ด้วยเหตุนี้ไม่มีใครสามารถโจมตีลูกได้ ชัยชนะได้รับการรับประกันแล้ว เพียงแค่ต้องซ้ารอยเท่านั้น ผู้ทีมีความฉลาดในการเล่นซ้าก็จะกลายเป็นผู้ทีมีชัยชนะและเป็นที่รู้จักบนเวที พลังของชุมนุมเป็นพื้นฐานของชัยชนะทีพิเศษ เป็นชุมนุมนี้ทีทำให้ลูกประสบความสำเร็จในการเติบโตของงานรับใช้ ลูกผู้เป็นดาดีได้รับผลตอบแทนทีดีสำหรับการหล่อเลี้ยงทีลูกได้รับ พื้นฐานของพลังของชุมนุมคืออะไร? เพียงแค่ทำให้บทเรียนมันคงว่าการให้ความเคารพ คือการได้รับความเคารพ การให้คือการได้รับ การรับจริงๆแล้วไม่ได้รับ การรับหมายถึงการสูญเสีย การให้หมายถึงการได้รับ นีไม่ใช่ธุรกิจทีลูกจะให้เมื่อมีคนให้กับลูก ทีนี้เป็นเรื่องของการเป็นผู้ให้ ผู้ให้ไม่ได้ให้หลังจากได้รับเท่านั้น ผู้ให้ยังคงให้อยู่เรื่อยๆ และเหตุนี้เองชุมนุมนี้จึงประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามเวลานี้กำลังข้อมือพร้อมแล้ว พวกมาลัยยังไม่พร้อม หากไม่มีการเติบโตแล้วลูกจะไปปกครองใคร? ขณะนี้บางสิ่งที่ขาดหายไปในรายชื่อของการขยายตัว ดวงวิญญาณ 900,000 ยังไม่พร้อม พวกเขาจะพบกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่งใช้ไหม? วิธีการก็จะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตอนแรกลูกได้พบباب่าในรูปทีมีตัวตน และตอนนี้ลูกกำลังพบท่านในรูปทีอะแวก วิธีการเปลี่ยนไปใช้ไหม? ในอนาคตเช่นกันวิธีการก็จะยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไป และตามการเติบโตวิธีการของการพบปะกันก็จะยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไปเรื่อยๆเช่นกัน อัชชะ

บัพดาพบกลุ่ม

1) ให้ท่านแก่ผู้อื่นอย่างต่อเนื่องโดยการเป็นตัวของคุณธรรม จงให้ท่านพลัง คุณธรรม และความรู้แก่ดวงวิญญาณทีอ่อนแอและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณผู้ให้ท่านทียิ่งใหญ่อย่างสม่าเสมอ ลูกคือผู้ประทานลูกของผู้ประทาน ไม่ใช่ผู้รับ

หากลูกคิดว่า“ ฉันจะทำสิ่งนี้เมื่ออีกคนหนึ่งทำ” นั่นคือการเป็นผู้ที่รับ หากลูกคิดว่า "ฉันควรทำสิ่งนี้" นั่นก็คือการเป็นผู้ให้ ดังนั้นอย่าเป็นผู้ที่รับ แต่กลายเป็นเทพผู้ให้ ให้สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับ ยิ่งลูกเฝ้าแต่ให้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆเท่านั้น เป็นเทพธิดา ผู้ที่ให้อยู่เสมอ อัจชะ

2) ลูกเคยได้ยินมาเยอะ ว่าลองคำนวณและดูว่าลูกเคยได้ยินมาประมาณเท่าใด ทั้งการรับฟังและการทำเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือไม่? หรือมีความแตกต่างระหว่างการฟังและการทำของลูกหรือไม่? ทำไมลูกถึงฟัง เพื่อที่จะทำเช่นนั้น จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อทั้งการฟังและการทำของลูกเท่ากัน? ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมใช้ไหม? ดังนั้นใครจะเป็นตัวอย่างแรกของสภาพที่สมบูรณ์พร้อม? ทำไมลูกแต่ละคนไม่พูดว่า“ ฉันจะกลายเป็นเช่นนั้น!” ผู้ที่ริเริ่มก่อนในสิ่งนี้คืออรชุน เช่นเดียวกับที่พ่อทำให้ตัวพ่อเองเป็นเครื่องมือ ดังนั้นผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือก็จะกลายเป็นอรชุน นั่นคือพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง อัจชะ เราจะดูว่าใครจะกลายเป็นอย่างนั้น บัพดาตาต้องการที่จะเห็นลูก ๆ กลายเป็นเช่นนั้น หลายปีผ่านไป เช่นเดียวกับที่เวลาหลายปีได้ผ่านไป ดังนั้นในวิถีการก้าวผ่านไปด้วยเช่นกัน ให้มีความกระตือรือร้นใหม่ๆและความคิดใหม่ๆอยู่เสมอ เพราะนี่เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนของความสมบูรณ์พร้อม ลูกทุกคนได้จับสิ้นทุกสิ่งที่เก่าไปแล้ว เวลานี้ให้ทุกสิ่งใหม่ อัจชะ

คำถาม: พื้นฐานของการเข้ามาใกล้ชิดกับพ่อคืออะไร?

คำตอบ: คุณสมบัติพิเศษ คุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งทำให้ลูกใกล้ชิดกับพ่อมากขึ้น คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้เติบโตขึ้นจากการทำงานรับใช้ของลูก ไม่ว่าคุณสมบัติพิเศษใดก็ตามที่พ่อได้เติมเต็มให้กับลูกจงใช้คุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นเพื่อการทำงานรับใช้ โดยการนำคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติลูกจะได้รับคะแนนในวิชาของการทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ถ่ายทอดประสบการณ์ของลูกให้กับผู้อื่นและความจริงใจและความกระตือรือร้นของพวกเขาจะเพิ่มขึ้น

คำถาม: อะไรคือสาเหตุของการขาดจิตวิญญาณ?

คำตอบ: ลูกไม่พิจารณาว่าตัวลูกเองและใครก็ตามที่ลูกรับใช้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ลูกได้รับมาด้วยความไว้วางใจ โดยการพิจารณาว่าทั้งร่างกายของลูกเองและคนอื่นๆ เป็นสิ่งที่มอบให้แก่ลูกด้วยความไว้วางใจ ลูกจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูด และโดยการอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูดก็จะมีพลังแห่งจิตวิญญาณ

คำถาม: สองสิ่งที่มีในดวงวิญญาณส่วนใหญ่ในโลกคืออะไร?

คำตอบ: 1) ความกลัว 2) ความวิตกกังวล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสองสิ่งนี้มีอยู่ในทุกคน อย่างไรก็ตามมากเท่าที่พวกเขามีความวิตกกังวลและเป็นห่วงลูกก็เป็นผู้ที่มีความปรารถนาดีมากที่สุด ความวิตกกังวลเปลี่ยนไปและนำรูปของความรู้สึกของความปรารถนาดีมาใช้ แทนที่จะมีความกลัว ลูกจะร้องเพลงแห่งความสุข บัพดาตากำลังมองเห็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล เช่นนั้น

คำถาม: ในปัจจุบันคือฤดูกาลอะไร? หน้าที่ของลูกในช่วงเวลานั้นคืออะไร?

คำตอบ: ปัจจุบันเป็นฤดูกาลแห่งความตายก่อนเวลาอันควร เช่นเดียวกับที่มีพายุลมแรงหิมะและพายุในมหาสมุทร ในทำนองเดียวกันพายุแห่งความตายก่อนเวลาอันควรจะพาคนจำนวนมากไปด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่ ในช่วงเวลานั้นเป็นหน้าที่ของลูกๆที่จะต้องกลายเป็นภาพลักษณ์ที่อมตะและให้ความร่วมมือของความสงบและพลังแก่ดวงวิญญาณที่กำลังประสบกับความตายก่อนเวลาอันควร ดังนั้นจงมีความปรารถนาดีอยู่เสมอและรับใช้ด้วยจิตใจของลูกที่ให้ความปรารถนาความสุขและความสงบกับทุกคน

พร: ขอให้ลูกมีความมุ่งมั่นที่จะเพาะปลูกผลไม้บนพื้นดินซึ่งไม่อุดมสมบูรณ์ และกลายเป็นตัวแทนแห่งความสำเร็จ ในทุกสถานการณ์ เพื่อที่จะกลายเป็นตัวแทนแห่งความสำเร็จ ลูกต้องมีขุมหมุมของความมุ่งมั่นและความรัก ความมุ่งมั่นนี้ช่วยให้ผลไม้สามารถปลูกบนพื้นดินที่ไม่อุดมสมบูรณ์ได้ เช่นเดียวกับที่นักวิทยาศาสตร์พยายามปลูกผลไม้ในทราย ในทำนองเดียวกันลูกให้นำความรักด้วยพลังแห่งความเจียมสงบและกลายเป็นผลสำเร็จ ด้วยความมุ่งมั่นลูกสามารถจุดตะเกียงแห่งความหวังในผู้ที่ท้อแท้ เพราะเมื่อลูกกล้าลูก

คติพจน์: จะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ
จงเดินหน้าต่อไปเรื่อยๆอย่างสม่ำเสมอโดยพิจารณาว่าตนเองเป็นสมบัติที่มีค่าของพระเจ้าและจึงมีจิต
วิญญานในการกระทำของลูก

*** โอม ชานติ ***